

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 782/2015
10.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.М., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.М., адвоката Ј.Ћ., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 90/14 - Кв 2141/15 од 03.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1395/15 од 15.07.2015. године, у седници већа одржаној 10.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.М., адвоката Ј.Ћ., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 90/14 - Кв 2141/15 од 03.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1395/15 од 15.07.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 90/14 - Кв 2141/15 од 03.07.2015. године према окривљеном Р.М. на основу члана 216. став 3. ЗКП, а из разлога прописаних у члану 211. став 1. тачка 3) ЗКП, продужен је притвор који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп 98/13 од 04.12.2013. године и који му се рачуна од 02.12.2013. године, а који притвор по побијаном првостепеном решењу окривљеном може трајати најдуже 60 дана.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1395/15 од 15.07.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Р.М., адвоката Ј.Ћ., изјављена против решења Вишег суда у Београду К 90/14 - Кв 2141/15 од 03.07.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Р.М., адвокат Ј.Ћ., у смислу члана 485. ЗКП став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

преиначи побијана решења и укине притвор према окривљеном Р.М., или да побијана решења укине и предмет врати на поновни поступак.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је у овом поступку окривљеном Р.М. притвор најпре био одређен из разлога предвиђених у одредбама члана 211. став 1. тач. 3) и 4) ЗКП, те да је решењем Вишег суда у Београду Кв 712/14 од 07.03.2014. године окривљеном продужен притвор само из разлога прописаних у одредби члана 211. став 1. тачка 4) ЗКП, а на које решење Виши јавни тужилац у Београду није уложио жалбу, након чега је одлукама Апелационог суда у Београду указано Вишем суду у Београду да не постоје законски разлози за продужење притвора по основу одредбе члана 211. став 1. тачка 4) ЗКП, после чега је Виши суд у Београду побијаним решењем окривљеном притвор продужио из разлога прописаних у одредби члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, а које решење је потврђено побијаним другостепеним решењем. Бранилац окривљеног сматра, да с обзиром на то да је на сва претходна решења о продужењу притвора према окривљеном из разлога прописаних у члану 211. став 1. тачка 4) ЗКП жалбу улагао само бранилац, то су судови побијаним решењима окривљеног довели у неповољнији положај јер су преиначили претходна решења и на његову штету му одредили притвор по другом основу прописаном у члану 211. став 1. тачка 3) ЗКП, тако да се окривљени нашао у неповољнијем положају него у оном у коме би био да није уложио жалбу, јер по новом основу за одређивање притвора није могуће укидање притвора уз полагање јемства. Због свега наведеног бранилац окривљеног истиче да је побијаним решењима повређен члан 453. ЗКП, односно да су иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Одредбом члана 453. Законика о кривичном поступку је прописано да уколико је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Полазећи од наведеног и цитиране законске одредбе, а како су побијана решења процесне одлуке којима је одлучивано о продужењу притвора према окривљеном на основу члана 216. став 3. ЗКП у вези члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, а не о правној квалификацији предметног кривичног дела и кривичној санкцији у овом поступку, то по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, јер се забрана прописана чланом 453. ЗКП

односи само на пресуду и то у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног у захтеву суштински указује на то да суд приликом одлучивања о продужењу притвора према окривљеном није правилно применио одредбу члана 216. став 3. у вези члана 211. ЗКП, на који начин указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, а која одредба није законски разлог прописан чланом 485. став 4. ЗКП због којег се може изјавити захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.